UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sanctis Jouino [et] Basileo martyribus. Cap[itulum]. clxix.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

honorifice ſepelierunt: qui paſſus eſt kal. martij. Hec gregorius. iij. dialogo cap. xiiij.

¶ De ſancto albino epo. Cap. clxiiij.

ALbinus eps tēpore ſancti egidij abbatis floruit. Hic de regione Venetina: que oceani britannici confinis eſt: nobilibus parētibus ortus tinilaceñ. monaſterij primo monachus fuit. Qui cum aliqñ ad obedientiā abbatis perficiendam pergeret: ⁊ ſubito tempeſtas nimia ingrueret: ⁊ domꝰ ad quā cū alijs diuerterat ipſa tempeſtas etiā tectū contriuiſſet: omnibus alijs qui in eadem ſe domo reduxerunt madefactis: ipſe ſolus a pluuia immunis fuit. Deinde annorum. xxxv. exiſtēs ipſius monaſterij abbas factus eſt. Qui ipſi regimini laudabiliter prefuit annis. xxv. Poſt hec annorū. lx. andegauis epiſcopus ordinatur. Cureq̃ paſtorali vigilanter inſedit annis. xx. diuinis operibꝰ vacās multiſq̃ miraculis coruſcās. Inter que duos mortuos ſuſcitauit. In aſiaco monaſterio cecum illuminauit: ⁊ mulierem dudum ab immundo ſpiritu vexatam liberauit. ¶ In andegaueñ. ciuitate ſedis ſue: dum pro carceratis in turri detentis ad iudicem interueniſſet: nec alicuius liberationem obtinere potuiſſet: orationem fudit. Statimq̃ ſaxum quadrum de muro turris exiliens: incluſis exeundi aditum fecit: omneſq̃ continuo exierunt ⁊ deo ac ſancto gratias egerūt. Quieuit in pace kalen. martij. Sepultus andeganis. In cuius exequijs paralytici tres ſanati ⁊ duo ceci illuminati ſunt.

¶ De ſancto donato martyre. Cap. clxv.

DOnatꝰ martyr apd̄ carthaginē aphrice ciuitatē paſſus eſt. Qui ſub iudice niſatio ⁊ marcellino tribuno: cū eēt militaris: in xp̄i cōfeſſione gladio cedēte martyrij coronam ꝑcepit kalendas martij: vt dicit ado.

¶ De ſanctis pluribus martyribꝰ. Cap. clxvi.

MArtyres plurimi: quorum tñ certus numerus minime reperit. Rome ſub alexandro imperatore paſſi ſunt. Quos idem auguſtꝰ diu cruciatos capitali ſentētia in extremo damnauit. vi. noñ. martij. Hec ado in martylogio.

¶ De ſanctis quadringētis mar. Cap. clxvij.

QUadringenti fere martyres a lōgobardis paſſi ſūt. Quos cum lōgobardi italiam deuaſtantes cepiſſent: more ſuo immolauerunt caput capre diabolo. Hoc circunferentes per circuitū ⁊ carmine nephando dedicantes. Cunq̃ illud ipſi prius ſubmiſſis ceruicibus adorarent: eoſq̃ quos ceperant hoc adorare pariter compellebant. Sed ex eiſdem captiuis permaxima multitudo paucis videlꝫ exceptis obtemperare iuſſis ſacrilegis noluit: ⁊ ceruicē quā ſemper creatori flexerat: creature inclinare contēpſit. Quapropter hoſtes qui eos ceperant graui iracundia accenſi: cunctos gladijs interfecerūt. Quos in errore ſuo participes habere nequiuerunt. Hec gregorius. iij. dialogo. cap. xviij. Qui paſſi ſunt ſexto nonas martij.

¶ De ſctis pluribus epis mar. Cap. clxviij.

EPiſcopi plures martyres: quorum etiam nec certꝰ numerus ſcriptus colligitur: iuſtiniani auguſti temporibus apud aphricā paſſi ſunt. Nam cum perſecutio vandalica in partibus illis vehementer inſaniret: quidam in defenſione veritatis epi fortiter perſiſtēs ad medium ſunt deducti. Quos vādalorū rex verbis ac muneribus flectere ad perfidiā nonvalens: tormentis frangere eos poſſe credidit. Nā cū eis in ipſa defenſione veritatis ſiletiū indiceret: nec tamen ipſi contra perfidiā tacerent: raptꝰ in furorem eorū linguas abſcidi radicitus fecit. Qui ita poſt pro defenſione veritatis etiam ſine lingua loquebantur ſicut prius loqui ꝑ linguam conſueuerant. Hos omnes iuſſit poſtmodum idem rex in exilium deportari. Qui multo poſt tempore ſuperuixerūt. Et quidam ex ipſis miraculum narrantes conſtantinopolim venerunt: vnus autem illorum ſtatim vt in luxuriam decidit loquēdi facultatem amiſit. Hec idē qui ⁊ vbi ſupra cap. xxxij.

¶ De ſanctis Iouino ⁊ Baſileo martyribus. Cap. clxix

IOuinus et Baſileus martyres Rome via latina paſſi ſunt ſub Valeriano ⁊ Galieno imperatoribus. Qui per gladium palmam martyrij perceperūt ſexto nonas martij: vt dicit Ado.

¶ De ſancto Guilelmo preſbytero. Cap. clxx.

GUilelmus anglicus ſacerdos vir charitatiuus: ſanctitate vite pollens ac moribus: ⁊ officij ſui proſecutor ſtrenuus tempore henrici. iij. imperatoris plenꝰ ſanctitate migrauit ad xp̄m. vi. noñ. martij. Ad cuius ſepulchrū ꝓpe mortis eiꝰ ceci illumiāti ſunt: claudi erecti: ⁊ alij plures a diuerſis infirmitatibus liberati. Vñ ⁊ corpꝰ eiꝰ a multis pegrinātibꝰ viſitat per gentibꝰ ad ipm deuotionis cā. Hec vincētius.